

2 Mill. Kr. op. Derfor har jeg villet forklare, hvorfor den højtærede Minister alligevel har kunnet gøre det — ikke fordi han tror, der kommer Tilvækst, men der kommer mere ind paa et andet Beregningsgrundlag end det, han hidtil har benyttet. Men jeg har ikke indrømmet eller biligt noget som helst, og jeg skal sige den højtærede Minister hvorfor. Naar man begynder at røre ved Budgettet, saa kan man ikke indskrænke sig til at undersøge visse Indtægtsposter og forhøje dem; det gaar ikke an, uden at man samtidig undersøger alle Posterne, thi ellers kommer man let i det Tilfælde, at man faar en forhøjet Indtægt eet Sted, fordi det viser sig, at der er noget at haabe paa i saa Henseende, men man faar en mindre Indtægt paa et andet Sted og maaske ogsaa en højere Udgift end den, der var budgetteret. En Finanslov er et organisk Hele, lagt efter bestemte Regler, og gør man Indgreb i den paa et enkelt Sted, vil man forstyrre hele Systemet, og man vil ogsaa forstyrre dette for senere Aar. Nu sagde jeg før, at Udgiften til Alderdomsunderstøttelse sandsynligvis vil blive 400,000 Kr. højere. Jeg har ikke foreslaaet eller forlangt, at man skulde sætte denne Post op, slet ikke. Man har der fulgt det gamle Princip og er endda, tror jeg, i Aar gaaet lidt videre, end man somme Tider har gjort, og saa faar man tage Tabet, naar det kommer. Hvad Toldindtægterne angaar, vil jeg tro, at de er ret højt anslaaede, og Indtægten af Spiritusbeskatningen er næsten sikkert anslaaet for højt. Men heller ikke mod disse Posteringer har jeg rettet nogen Indvending eller Kritik. Man er ganske vist gaaet noget længere frem med Tidspunktet for Beregningen, f. Eks. af Spiritusafgiften og Toldafgifterne, end i tidligere Aar, men man har dog holdt sig paa det gamle Grundlag, og saa maa man tage Konsekvensen deraf. Der kan komme mere, og der kan komme mindre ind, men man har fulgt et System. Men tager man en enkelt Post frem og forhøjer Indtægten — paa et andet Grundlag — saa forstyrrer man hele Bygningen, og derfor vilde jeg ikke været gaaet den Vej. Jeg har ikke udtalt nogen Tvivl om, at Ministeren kunde have nogen Grund til den Anskuelse, at man vil kunne naa op til de 20 Mill. Kr., maaske til endnu mere, paa Indtægts- og Formueskatten, men Forhøjelsen er et Princip, som jeg ikke paa nogen Maade vil indrømme, at jeg i mine første Udtalelser saa lidt som i Dag har godkendt.

Naar den højtærede Finansminister talte om, at jeg i Dag har talt for og vil stemme for de 3 Mill. Kr.s Statslaan til Esbjerg Havn, Statsbaner og Privatbanerne ifølge Loven af 1908, saa er det ganske rigtigt. Men det er jo en Forudsætning for den Overenskomst, der blev truffet i sin Tid i Fællesudvalget, og det fandtes ogsaa i Overenskomsten, at Finansministeren skulde være berettiget til at udstede indenlandske Statsobligationer for 3 Mill. Kr., og det er bagefter blevet slaaet fast ved særlig Lov. Det er ogsaa blevet fulgt i Fjor, og det er i Aar blevet fulgt af den højtærede Minister. Dette er jo Foretagender fra 1908, og jeg synes ikke, at man, fordi jeg er Modstander af Statslaan til nye Foretagender, kan føre i Marken overfor mig, at jeg ikke har taget Ordet imod at stifte et Statslaan, som vi forud har forpligtet os til at godkende. Der er jo ikke nogen Forbindelse mellem disse Ting, og jeg fastholder, at jeg har kun villet henlede Opmærksomheden paa, at det ikke er mig, der har ønsket at bringe ind paa Livet af os Tanken om nye Statslaan. Mere har jeg ikke sagt. Jeg sagde akkurat de Ord, som Ministeren sagde, at dersom vi vilde udføre alle disse Foretagender, kunde det ikke gøres uden Statslaan. Men derfor har jeg ikke sagt, at vi skal have Statslaan. Jeg mener nemlig ikke, vi skal udføre alle de Foretagender, jeg omtalte i Gaar. Det er meget kostbare Foretagender, af hvilke ikke et eneste vil bringe os nogen Netto-Indtægt i Statskassen.

Hvad de ekstraordinære Militærbevillinger angaar, synes jeg ikke, det er paa sin Plads at tale om dem ved denne Lejlighed. For det første er der i sin Tid optaget Statslaan under Henvisning til disse Udgifter. Dernæst har Regelen hidtil været den, at selv meget, meget større Bevillinger er afholdte paa det ordinære Budget. Endelig beløber i Aar de ekstraordinære Bevillinger sig, saa vidt jeg husker, til 1,900,000 Kr., knapt 2 Millioner, og deroverfor staar der en Forsvarsskat — der nu er udsondret som en særlig Skat til ekstraordinære Foranstaltninger — til vist mere end det dobbelte Beløb, saa det forekommer mig, at der nok kunde være Grund til at vente, at man ikke i dette Aar skulde høre Ros over sig selv, fordi man har villet afholde dem uden Statslaan eller Kassebeholdning.

Juel: Jeg har ikke udtalt mig for at faa en Diskussion i Gang om Forsvars-